

بررسی میزان غلظت ذرات معلق (PM_{2.5} و PM₁₀) و ارتباط آن با میزان مرگ در اثر بیماری‌های قلبی عروقی و تنفسی در سوسنگرد طی سال‌های ۹۵-۱۳۹۳

عبدالکاظم نیسی^۱، غلامرضا گودرزی^۲، کامبیزاحمدی انگالی^۳، سید حمید نجات^{۴*}

^۱دانشیار، گروه بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، مرکز تحقیقات آلودگی هوا و بیماریهای تنفسی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.
^۲دانشیار، گروه آمار حیاتی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، مرکز تحقیقات آلودگی هوا و بیماریهای تنفسی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.
^۳گروه بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، مرکز تحقیقات آلودگی هوا و بیماریهای تنفسی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.
^۴گروه بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، مرکز تحقیقات آلودگی هوا و بیماریهای تنفسی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۱۱/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۱۷

چکیده

زمینه و هدف: آلودگی هوا به دلیل تأثیرات جدی اثبات شده بر سلامت انسان، یک مسئله مهم زیست محیطی است. هدف از این مطالعه بررسی میزان غلظت ذرات معلق (PM_{2.5} و PM₁₀) و ارتباط آن با میزان مرگ در اثر بیماری‌های قلبی عروقی و تنفسی در سوسنگرد طی سال‌های ۹۵-۱۳۹۳ بود.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به صورت مقطعی برای ارزیابی اثرات بهداشتی PM₁₀ و PM_{2.5} با استفاده از نرم افزار AirQ انجام شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که بالاترین میانگین سالانه غلظت PM_{2.5} و PM₁₀ در سال ۱۳۹۵ بود که به ترتیب شامل ۵۸/۰۷، ۳۵۶/۸۹ میکروگرم بر مترمکعب بود. بالاترین و پایین‌ترین میانگین غلظت PM_{2.5} به ترتیب در ماه فروردین و آذر و بالاترین و پایین‌ترین میانگین غلظت PM₁₀ در ماه تیر و آبان مشاهده شد. تجزیه و تحلیل روزانه نشان داد که ۱۷۸ روز گرد و غباری در سه سال مطالعه وجود دارد که شدیدترین روز گرد و غباری در سال ۱۳۹۵ رخ داده است. درصد مرگ و میر کلی متناسب به PM_{2.5} در افراد بالای ۳۰ سال با توجه به برآورد حد وسط خطر نسبی در سال ۹۵-۱۳۹۳ به ترتیب برابر با ۲۵/۲۳٪، ۲۰/۶٪ و ۲۴/۲۱٪، درصد مرگ و میر متناسب به بیماری ایسکمی قلبی به ترتیب برابر ۶۲/۸۷٪، ۶۰/۷۴٪، ۴۳/۶۲٪ بود.

نتیجه‌گیری: نتایج نشانگر اثرات بهداشتی متناسب به PM_{2.5} شامل مرگ به همه دلایل، مرگ‌های قلبی عروقی و تنفسی در شهر سوسنگرد بود که نیازمند توجه هر چه بیشتر مسئولین و متخصصین امر جهت کنترل آلودگی هوا می‌باشد.

کلمات کلیدی: آلودگی هوا، نرم افزار AirQ، سوسنگرد، PM_{2.5} و PM₁₀

مقدمه

آلودگی هوا یکی از مهم‌ترین و تاثیرگذارترین عوامل خطر محیطی برای سلامت انسان محسوب می‌شود.^{۱۰} آلودگی هوا، ترکیبی ناهمگون از گازها، مایعات و ذرات ریز معلق می‌باشد که از حیث اندازه و ترکیب شیمیایی با هم تفاوت دارند.^{۳و۲} آژانس حفاظت از محیط زیست ایالات متحده (EPA) شش آلاینده اصلی را به عنوان "معیارهای آلاینده‌های هوا" انتخاب کرده که شامل مونوکسید کربن، دی اکسید نیتروژن، ذرات معلق (PM)، دی اکسید گوگرد، سرب و ازن است.^{۴و۵} این ذرات ریز PM ترکیبی ناهمگون از ذرات جامد و مایعات می‌باشند که در هوا معلق هستند. دو نوع ذرات PM وجود دارد. PM10 به ذرات مساوی یا کوچکتر از ۱۰ میکرومتر و PM2.5 به ذرات کوچکتر از ۲/۵ میکرومتر اشاره دارد.^۶ بسیاری از اثرات بهداشتی مرتبط با ذرات PM از جمله مرگ، بستری شدن در بیمارستان به دلیل بیماری‌های قلبی و عروقی، سرطان ریه، وخامت علائم تنفسی، محدودیت فعالیت و غیره گزارش شده است.^{۷و۸} بر اساس آخرین برآورد انجام شده در سال ۲۰۱۸ برای کل دنیا حدود ۸/۹ میلیون مورد و در ایران حدود ۷۵ هزار مورد مرگ منتسب به مواجهه با PM هوای آزاد برای افراد بالای ۲۵ سال برآورد شده است که از این بین در جهان حدود ۶/۹ میلیون مورد مرگ و در ایران حدود ۶۰ هزار مرگ ناشی از پنج علت بیماری ایسکمیک قلبی، سکته‌های مغزی، بیماری انسدادی مزمن ریه، سرطان ریه و عفونت دستگاه تنفسی تحتانی بوده است.^۹ بیش‌ترین موارد مرگ منتسب به مواجهه با PM در دنیا و ایران ناشی از بیماری ایسکمیک قلبی بوده است.^{۱۰} یکی از بزرگترین نگرانی‌های زیست محیطی که در چند سال اخیر در اثر دخالت‌های بشر و استفاده غیرمنطقی از منابع طبیعی در حال گسترش است، پدیده گردوغبار می‌باشد.^{۱۱} گردوغبار یا ریزگرد توده‌ای از ذرات جامد رسوبی با قطر کمتر از ۵۰ میکرون است که به صورت ذرات معلق در هوا پخش می‌شوند و دید افقی را بین ۱ تا ۲ کیلومتر کاهش

می‌دهند.^{۱۲} امروزه بسیاری از شهرهای ایران با مشکل کیفیت نامناسب هوا و پدیده گردوغبار روبه‌رو هستند.^{۱۳و۱۷} طی سال‌های اخیر ۲۹ استان ایران تحت تأثیر پدیده گردوغبار قرار گرفته‌اند.^{۱۸} استان خوزستان در جنوب غربی ایران به علت قرار گرفتن در کمربند گردوغبار در منطقه غرب آسیا از سال ۱۳۸۰ تاکنون به طور جدی با مشکل گردوغبار مواجهه شده است.^{۱۹} براساس گزارش سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۱۱ شهر اهواز با میانگین سالانه ۳۷۲ میکروگرم در هر متر مکعب ذرات PM10 به عنوان آلوده‌ترین شهر جهان از نظر ذرات معلق معرفی شده است.^{۲۰} شهر سوسنگرد از جمله شهرهای مهم در جنوب غرب کشور بوده است که طی سال‌های اخیر شاهد روند رو به رشد جمعیت، ورود گردوغبار از کشورهای همسایه و مسیر اصلی حمل و نقل و ترانزیت کالا به کشور عراق بوده است، همچنین شهر سوسنگرد یکی از شهرهای خوزستان است که در اثر دخالت در اکوسیستم و خشک شدن تالاب هورالعظیم و خشکسالی‌های متوالی تحت تأثیر پدیده گردوغبار قرار گرفت که بخشی از منبع این گردوغبار داخلی و بخشی دیگر خارج از مرزهای کشور است و از دیرباز وجود شن‌زارهای محلی منطقه و بادهای موسمی آلودگی را برای شهر سوسنگرد به ارمغان آورده است. یکی از اقدامات مهم و موثر جهت کنترل و پایش کیفیت هوا تعیین میزان واقعی آلاینده‌ها و توصیف وضعیت کیفی هوا در مقایسه با شرایط استاندارد و اطلاع‌رسانی به موقع و صحیح به مردم و همچنین انجام اقدامات احتیاطی و پیش‌گیرانه جهت مواردی که کیفیت هوا نامطلوب و آلودگی از حد استاندارد فراتر می‌رود، می‌باشد. مدل AirQ ارائه شده توسط سازمان بهداشت جهانی (WHO) معتبرترین روش برای ارزیابی اثرات نامطلوب مواجهه با آلودگی‌های هوا بر سلامت انسان است. به تازگی، مدل‌های AirQ برای تجزیه و تحلیل اثرات PM بر سلامت در شهرهای مختلف ایران استفاده شده است. با این حال، چنین ارزیابی برای شهر سوسنگرد که در معرض طوفان‌های گرد و غبار است،

بوده و کاربرد را قادر می‌سازد تا اثرات بالقوه متناسب به یک آلاینده خاص بر سلامت انسان را در یک شهر خاص و در یک دوره زمانی مشخص ارزیابی نماید. به طور کلی، اثرات بهداشتی کوتاه‌مدت با توجه به میانگین غلظت روزانه آلاینده‌های هوا محاسبه می‌شود، در حالی که اثرات بهداشتی طولانی‌مدت بر اساس میانگین سالانه محاسبه می‌شود. داده‌های اخذ شده از سازمان حفاظت محیط زیست بر حسب واحد حجمی - حجمی (ppm و ppb) بود در حالی که در نرم‌افزار AirQ تعیین اثرات بهداشتی بر اساس جرم آلاینده استنشاقی ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) بوده و لازم بود که داده‌ها با در نظر گرفتن شرایط دمایی و فشار بر حسب واحد حجمی - وزنی ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) نوشته شوند. که این تبدیل در نرم‌افزار Excel برای هر ایستگاه و هر آلاینده به صورت جداگانه با استفاده از دما و فشار هوا و با استفاده از فرمول زیر انجام شد.

$$\frac{\mu\text{g}}{\text{m}^3} = \frac{P(\text{mmHg}) \times MW \times \text{PPM}}{6204 \times T(K)} \times 1000$$

برای تخمین تعداد مرگ و میر و بیماری‌های مرتبط با میانگین سالانه PM_{2.5}، PM₁₀ از معادله زیر استفاده شد:

$$E = BI \times PAF$$

که در این معادله، BI میزان بروز پایه برای هر اثر بهداشتی و آلاینده به صورت جداگانه محاسبه شد و نسبت متناسب (PAF) توسط معادله زیر محاسبه شد:

$$PAF = \frac{RR - 1}{RR}$$

تحلیل داده‌ها

داده‌های خام جمع‌آوری شده در فایل‌های اکسل مورد پردازش قرار گرفت و به منظور برآورد اثرات بهداشتی و موارد مرگ متناسب به آن‌ها با توجه به غلظت آلاینده‌ها و مواجهه

انجام نشده است. لذا با توجه به اهمیت موضوع و افزایش گردوغبار طی سال‌های اخیر این مطالعه با هدف بررسی میزان غلظت ذرات معلق (PM_{2.5} و PM₁₀) و ارتباط آن با میزان مرگ در اثر بیماری‌های قلبی عروقی و تنفسی با استفاده از نرم افزار AirQ طی سال‌های ۹۵-۱۳۹۳ در شهر سوسنگرد انجام گردید.

مواد و روش‌ها

جامعه مورد مطالعه

شهرستان دشت آزادگان با مساحتی حدود ۵۵۵۶ کیلومتر مربع یکی از شهرستان‌های استان خوزستان در جنوب غربی ایران است. مرکز این شهرستان شهر سوسنگرد که در ۷۵ هزارمتری شمال باختری اهواز و کنار رودخانه‌ی کرخه واقع است. سوسنگرد با جمعیتی بالغ بر ۵۵۰۰۰ نفر در طول جغرافیایی ۴۸/۱۶ و عرض جغرافیایی ۳۱/۵۵ با ارتفاع ۱۰ متر از سطح دریا واقع شده است.

روشهای مطالعه

اطلاعات ساعتی داده‌های مربوط به آلاینده‌های هوا ورودی (غلظت PM₁₀ ها، روزهای گرد و غبار و روزهای غبارآلود) مورد نیاز برای شبیه‌سازی مدل‌ها از کل شهر سوسنگرد در ایستگاه‌های کوی ابوذر، کوی خزعلیه، مشروطه، کوی ۹۰ دستگاه به صورت خام از اداره محیط زیست کنترل کیفیت هوای شهر سوسنگرد اخذ گردید. داده‌های مرگ و میر از واحد آمار مرکز بهداشت شهرستان به دست آمد. در این مطالعه مطابق روش پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی، ارزیابی اثرات بهداشتی آلاینده‌های PM_{2.5}، PM₁₀ با استفاده از نرم‌افزار AirQ انجام گرفت. نرم‌افزار AirQ که توسط سازمان بهداشت جهانی طراحی و ارائه شده است، یک نرم‌افزار ویژه برای کمی‌سازی اثرات بهداشتی درازمدت و کوتاه مدت آلاینده‌ها در اتمسفر بر روی سلامتی انسان در یک دوره معین و مکان خاص

$52/251 \pm 356/89$ میکروگرم بر مترمکعب بود. بالاترین میانگین غلظت PM10 در ماه تیر ($60/41 \pm 324/16$) و پایین‌ترین میانگین غلظت PM10 در ماه آبان ($207/20 \pm 112/43$) مشاهده شد.

در مطالعه ما میانگین غلظت سالانه PM10 و PM2.5 برابر $7/12$ و حداکثر غلظت سالانه آن‌ها $8/14$ و $30/66$ برابر بیشتر از دستورالعمل‌های WHO (25 و 50 میکروگرم بر مترمکعب) بود. همچنین در مقایسه با استانداردهای ملی ایران، میانگین غلظت سالانه PM10 و PM2.5 به ترتیب $1/55$ و $2/37$ برابر و حداکثر غلظت سالانه آن‌ها $5/81$ و $10/22$ برابر بیشتر از دستورالعمل‌های ملی (35 و 150 میکروگرم بر مترمکعب) بود (جدول ۱). تجزیه و تحلیل روزانه نشان داد که 178 روز گرد و غباری از سه سال مطالعه وجود دارد که شدیدترین روز گرد و غباری در سال 1395 رخ داده است (جدول ۱).

در مطالعه ما میانگین غلظت PM10 در $17/81\%$ و از روزهای سال بالاتر از حد استاندارد WHO و حد استاندارد ملی بود. میانگین غلظت PM2.5 $69/95\%$ و $60/83\%$ از روزهای سال بالاتر از حد استاندارد WHO و حد استاندارد ملی بود (جدول ۲).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که تعداد موارد مرگ کلی متناسب به ذرات PM2.5 به ازای هر 100 هزار نفر جمعیت در افراد بالای 30 سال در سال 95 - 1393 به ترتیب برابر 203، 166 و 195 نفر است. تعداد موارد مرگ متناسب به بیماری‌های قلبی و عروقی در سال 95 - 1393 به ترتیب برابر 93، 89 و 92 نفر و تعداد موارد مرگ متناسب به بیماری‌های تنفسی (بیماری انسدادی مزمن ریه، سرطان ریه (LC) و آسم در کودکان) در سال 95 - 1393 به ترتیب برابر 7، 15 و 15 نفر بود. در مطالعه حاضر درصد مرگ و میر کلی متناسب به PM2.5 در افراد بالای 30 سال با توجه به برآورد حد وسط خطر نسبی در سال 95 - 1393 به ترتیب برابر با $25/23\%$ ، $20/6\%$ و $24/21\%$ درصد مرگ و میر متناسب به بیماری ایسکمی قلبی به ترتیب برابر

افراد، تبدیل به داده‌های مورد استفاده برای ورود به نرم افزار AirQ شد. بر اساس معیارهای ذکر شده توسط WHO، میزان اعتبار داده‌ها سنجیده شد. سپس با استفاده از نرم افزار اکسل، ابتدا پردازش اولیه شامل (حذف، شیت‌بندی آلاینده و یکسان‌سازی زمانی برای برآورد متوسط و پردازش ثانویه (نوشتن کد، محاسبه میانگین و اصلاح شرط) انجام شد. در مرحله بعدی با برنامه‌نویسی، شاخص‌های آماری مورد نیاز محاسبه شد. جمعیت شهر سوسنگرد برگرفته از گزارش واحد آمار مرکز بهداشت شهرستان، به عنوان جمعیت در معرض آلودگی مدنظر قرار گرفت. اطلاعات هواشناسی از سازمان هواشناسی و تصحیح دما و فشار برای انطباق آن با مدل نیز صورت گرفت. بدین ترتیب اطلاعات ورودی آماده و به مدل AirQ وارد شد. جزء متناسب و تعداد موارد اضافی مرگ و بیماری متناسب به غلظت آلاینده‌ها برآورد و در نهایت نتایج کلی به صورت موارد مرگ و بیماری در قالب جداول و گراف ارائه شد. تجزیه و تحلیل‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه 25 انجام شد. نتایج به صورت تعداد، درصد، میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر غلظت آلاینده‌ها بر اساس ماه و سال گزارش شد. تجزیه و تحلیل رگرسیون پواسون جم برای ارزیابی ارتباط بین میزان مرگ و میر کلی با میانگین غلظت ذرات PM2.5 و PM10 استفاده شد. P-value کمتر از 0/05 به عنوان معنی‌داری آماری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که میانگین غلظت PM2.5 در سال‌های 93، 94 و 95 به ترتیب برابر با $14/23 \pm 33/57$ ، $2/13$ و $34/48 \pm 36/12$ میکروگرم بر مترمکعب بود. بالاترین میانگین غلظت PM2.5 در ماه فروردین ($10/18 \pm 73/65$) و پایین‌ترین میانگین غلظت PM2.5 در ماه آذر ($13/18 \pm 51/37$) مشاهده شد. میانگین غلظت PM10 در سال‌های 93، 94 و 95 به ترتیب برابر با $90/63 \pm 34/312$ ، $12/399 \pm 13/136$ ،

در مطالعه حاضر نتایج تحلیل رگرسیون پوآسون جم نشان داد که بین $PM_{2.5}$ و میزان مرگ و میر کلی ارتباط آماری معنی داری وجود دارد ($P < 0/05$)، به طوری که به ازای هر 10 میکروگرم افزایش در $PM_{2.5}$ $1/06$ برابر احتمال مرگ افزایش می یابد اما چنین ارتباط آماری معنی داری بین میزان مرگ و میر کلی و PM_{10} مشاهده نشد ($P > 0/05$). (جدول ۴).

$26/87\%$ ، $24/74\%$ ، $34/62\%$ ، درصد مرگ و میر متناسب به بیماری انسدادی مزمن ریه به ترتیب برابر با 20% ، 18% ، 19% ، درصد مرگ و میر متناسب به سرطان ریه به ترتیب $25/37\%$ ، $22/48\%$ ، $24/81\%$ و درصد مرگ و میر متناسب به آسم در کودکان زیر ۵ سال به ترتیب برابر با 36% ، 0% ، $35/1\%$ بود (جدول ۳).

جدول ۱: توزیع سالانه و ماهانه روزهای گرد و غبار با تجزیه و تحلیل آماری $PM_{2.5}$ و PM_{10}

تعداد روز	PM_{10}				$PM_{2.5}$				زمان
	انحراف معیار	حداکثر	متوسط	حداقل	انحراف معیار	حداکثر	متوسط	حداقل	
24	63/90	48/619	34/312	15/123	23/14	59/127	33/57	4/20	سال ۱۳۹۳
71	13/136	31/1987	12/399	61/186	2/13	98/238	34/48	29/18	سال ۱۳۹۴
83	52/251	51/1993	89/356	33/103	36/12	32/244	07/58	5/21	سال ۱۳۹۵
9	35/64	81/1221	56/209	33/161	18/10	42/91	65/73	27/24	فروردین
13	21/68	76/1291	44/228	91/176	69/8	16/79	27/68	89/26	اردیبهشت
33	63/52	68/1696	56/316	28/116	54/13	36/132	65/62	88/18	خرداد
52	41/60	11/2074	16/324	38/149	33/15	63/241	89/66	41/19	تیر
13	38/121	21/469	84/288	81/162	81/13	31/136	46/69	25/18	مرداد
15	52/138	85/481	46/368	69/139	69/13	28/133	27/72	91/20	شهریور
12	68/141	93/468	37/228	71/148	28/18	34/138	75/53	49/19	مهر
5	43/112	34/438	20/207	36/142	67/14	81/125	48/59	61/21	آبان
8	73/138	34/689	96/349	68/254	18/13	39/136	37/51	57/21	آذر
11	41/146	37/1683	84/1125	34/861	33/15	68/149	53/65	31/18	دی
7	86/201	67/1968	94/597	96/168	63/13	41/208	89/59	87/18	بهمن
9	41/249	33/1892	12/614	84/172	26/16	14/140	51/62	64/20	اسفند

جدول ۲: میانگین درصد روزهای متجاوز از WHO AQG و حد استاندارد ملی آلاینده های معیار هوای شهر سوسنگرد در طی دوره مورد مطالعه (۹۵-)

۹۳			ماه‌های سال
PM2.5	PM10	WHO	
۲۴ ساعته	۲۴ ساعته	۲۴ ساعته	
WHO	ملی	WHO	فروردین
56/89	14/24	89/88	
67/81	73/24	36/90	اردیبهشت
44/80	52/28	51/93	خرداد
46/79	26/21	43/91	تیر
12/70	12/11	65/89	مرداد
28/63	39/14	33/86	شهریور
31/60	81/24	64/87	مهر
84/59	62/12	51/92	آبان
36/64	49/19	76/89	آذر
28/70	57/17	39/79	دی
32/61	73/17	91/76	بهمن
81/58	96/18	21/72	اسفند

جدول ۳: اثرات بهداشتی متناسب به PM2.5 در شهر سوسنگرد طی سال های ۹۵-۱۳۹۳

خطر نسبی (حداقل - حداکثر)	بروز پایه	درصد جزء متناسب (حداقل - حداکثر)			میانگین تعداد موارد متناسب (حداقل - حداکثر)			پیامد بهداشتی متناسب به PM2.5
		سال ۹۵	سال ۹۴	سال ۹۳	سال ۹۵	سال ۹۴	سال ۹۳	
33/1 (2/1-47/1)	8/113	21/24% (96/13% - 34/26%)	6/20% (96/13% - 34/26%)	23/25% (27/17% - 98/31%)	195 (133 - 248)	166 (113 - 212)	203 (139 - 258)	میزان مرگ کلی در افراد بالای ۳۰ سال
6/2 (94/1 -37/4)	6/5	43/62% (94/47% - 76/76%)	74/60% (34/46% - 02/75%)	87/62% (45/48% - 15/77%)	92 (71- 113)	89 (68- 111)	93 (71- 114)	میزان مرگ به دلیل ایسکمی قلبی در افراد بالای ۲۵ سال
34/1 (09/1 -55/1)	6/11	04/19% (15/9% - 57/28%)	03/18% (26/8% - 66/26%)	20% (91/9% - 08/29%)	4 (2- 6)	4 (2- 5)	4 (2- 6)	میزان مرگ به دلیل بیماری انسدادی مزمن ریه در افراد بالای ۳۰ سال
34/1 (09/1 -55/1)	7/0	81/24% (26/8% - 06/35%)	48/22% (54/6% - 34/32%)	37/25% (26/8% - 26/35%)	4 (1 -5)	3 (1 -5)	4 (1 -6)	میزان مرگ به دلیل سرطان ریه در افراد بالای ۳۰ سال
56/1 (33/1 -83/1)	3	1/35% (29/24% - 18/44%)	0	03/36% (25% - 55/45%)	7 (5- 9)	0	7 (5- 9)	میزان مرگ به دلیل آسم در کودکان ۰-۵ سال

جدول ۴: ارزیابی ارتباط بین میزان مرگ و میر کلی با PM10 و PM2.5 در شهر سوسنگرد طی سال‌های ۹۵-۱۳۹۳

پارامتر	B	Std	wald	Exp	Lower	Upper	Sig
Intercept	52/1	210/0	12/28	57/4	009/3	95/6	000/0
PM10	136/0	15/0	735/0	14/1	839/0	56/1	391/0
PM2.5	061/0	032/0	85/5	06/1	01/1	11/1	016/0

بحث

این مطالعه به صورت مقطعی با هدف کمی‌سازی اثرات بهداشتی هوای شهر سوسنگرد براساس شاخص AirQ و ارتباط آن با میزان مرگ و میر متناسب به آلاینده PM2.5 در شهر سوسنگرد طی سال‌های ۹۵-۱۳۹۳ انجام گرفت.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بیش‌ترین میانگین غلظت سالانه PM10 و ۱۰PM در سال ۱۳۹۵ رخ داده است. بالاترین و پایین‌ترین میانگین غلظت PM2.5 به ترتیب در ماه فروردین و آذر بود و بالاترین و پایین‌ترین میانگین غلظت PM10 به ترتیب در ماه تیر و آبان بود. مطابق با یافته‌های مطالعه ما در دزفول نیز طی سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۵ بالاترین میانگین غلظت PM2.5 و ۱۰PM در ماه تیر و پایین‌ترین میانگین غلظت در ماه آبان مشاهده شد. در این مطالعه میانگین غلظت PM10 از ۱۱۹ میکروگرم بر مترمکعب (در خرداد ۲۰۱۵) تا ۲۰۷۷ میکروگرم بر مترمکعب (تیر ۲۰۱۴) و میانگین غلظت PM2.5 از ۵۲ (خرداد ۲۰۱۵) تا ۲۴۰ میکروگرم بر مترمکعب (تیر ۲۰۱۴) متغیر بود.^۶ در مطالعه‌ای در اهواز طی سال‌های ۹۵ و ۹۶ بالاترین میانگین غلظت PM10 در هر دو سال مطالعه بهمن ماه و بالاترین میانگین غلظت PM2.5 در سال ۹۵ مه‌ماه و در سال ۹۶ بهمن ماه بود.^{۲۱} در مطالعه حاضر میانگین غلظت PM2.5 و ۱۰PM در تابستان به ترتیب ۶۸ و ۱۱۶ میکروگرم بر مترمکعب و در زمستان کمتر از تابستان بود که این می‌تواند به دلیل تغییرات فصلی وضعیت هواشناسی شهر، خشک‌سالی و کاهش پوشش گیاهی، وزش باد شدید و کاهش رطوبت نسبی و همچنین ورود گرد و غبار از مرز عراق در بین بهار و تابستان باشد. نتایج این مطالعه با نتایج گزارش شده برای دزفول، تهران، خرم‌آباد و اهواز هم‌خوانی دارد^{۲۴،۲۲ و ۲۴} در مطالعه وحیده برزگر

و همکاران در تبریز نیز بالاترین غلظت PM10 در ماه‌های گرم و خشک سال و پایین‌ترین غلظت در فصل پاییز و زمستان بود ولی میانگین غلظت PM2.5 در ماه‌های سرد سال بالاتر از ماه‌های گرم سال بود^{۲۵}

در مطالعه حاضر میانگین غلظت سالانه PM2.5 و ۱۰PM به ترتیب ۲/۱۸ و ۷/۱۲ برابر بیشتر از دستورالعمل‌های WHO و حداکثر غلظت سالانه آن‌ها به ترتیب ۸/۱۴ و ۳۰/۶۶ برابر بیشتر از دستورالعمل‌های WHO بود. همچنین در مقایسه با استانداردهای ملی ایران، میانگین غلظت سالانه PM2.5 و ۱۰PM به ترتیب ۱/۵۵ و ۲/۳۷ برابر و حداکثر غلظت سالانه آن‌ها ۵/۸۱ و ۱۰/۲۲ برابر بیشتر از دستورالعمل‌های ملی ایران بود. مطالعات مشابه انجام شده در هند^{۲۶}، ایتالیا^{۲۷} و در برخی از شهرهای ایران مانند اهواز^{۲۸} تبریز^{۲۹} و تهران^{۳۳} گزارش داده‌اند مقدار این آلاینده‌ها بیشتر از حد استاندارد است. مطابق با یافته‌های مطالعه ما در شهر دزفول نیز میانگین سالانه غلظت PM2.5 و PM10 ۳/۲ و ۲/۷ برابر بیشتر از دستورالعمل WHO و حداکثر غلظت سالانه آن‌ها ۱۰/۱ و ۱۲/۲۷ برابر بیشتر از دستورالعمل‌های WHO بود^۶ در مطالعه کمانی و همکاران در زاهدان میانگین غلظت سالیانه PM2.5، ۳/۶۸ برابر دستورالعمل WHO و حدود ۳/۰۷ برابر استاندارد ملی ایران بود^{۳۰} در جنوب غربی چین از مارس ۲۰۱۳ تا فوریه ۲۰۱۴، میانگین غلظت روزانه PM10 و PM2.5 به ترتیب ۱۵۶/۶ و ۱۹۹/۵ میکروگرم بر مترمکعب بود که از استانداردهای چین و WHO فراتر بود. بیش‌ترین غلظت PM10 در ماه تیر و کم‌ترین آن ۷۱ میکروگرم بر مترمکعب در ماه آبان ماه مشاهده شد.^{۳۱}

در مطالعه حاضر میانگین غلظت PM10 در ۸۶/۵٪ و ۱۷/۸۱٪ از روزهای سال و میانگین غلظت PM2.5 ۹۵/۶۹٪ و

۱۶۰/۸۳٪ از روزهای سال بالاتر از حد استاندارد WHO و ملی بود. به عبارت دیگر، هر فرد سوسنگردی تقریباً در تمام روزهای سال بیشتر از حد استانداردهای WHO با $PM_{2.5}$ و PM_{10} مواجهه داشته‌اند. تجزیه و تحلیل روزانه نشان داد که ۱۸۷ روز گرد و غباری در دوره مطالعه وجود دارد که شدیدترین روز گرد و غباری در سال ۹۵ رخ داده است. در طول دوره مطالعه، میانگین سطوح PM_{10} و $PM_{2.5}$ در سال ۹۵ در مقایسه با ۹۳ و ۹۴ بیشتر بود، که احتمالاً به دلیل فراوانی بیشتر طوفان‌های گرد و غبار در سال ۹۵ است. در مطالعه‌ای در اصفهان بیشترین درصد روزهای مواجهه در محدوده غلظت ۱۰۰-۱۰۹ میکروگرم بر مترمکعب از PM_{10} بود. حدود ۴۸ درصد از روزهای سال افراد با غلظت PM_{10} بیش از ۱۰۰ میکروگرم بر مترمکعب مواجهه داشتند^{۳۲} در مطالعه کرمانی و همکاران متوسط غلظت سالیانه آلاینده‌های PM_{10} ، $PM_{2.5}$ به ترتیب برابر با ۷۳ میکروگرم در مترمکعب بود که به ترتیب ۳/۶۵، ۴/۳ برابر استانداردهای ملی هوای پاک ایران و رهنمودهای سازمان جهانی بهداشت بود^{۳۳}. در یزد کیفیت بهداشتی هوا در کمتر از ۱۰ درصد روزهای سال ناسالم ($AQI > 100$) تعیین گردید^{۳۴}

در مطالعه حاضر درصد مرگ و میر کلی متناسب به $PM_{2.5}$ در افراد بالای ۳۰ سال با توجه به برآورد حد وسط خطر نسبی در سال ۹۵-۱۳۹۳ به ترتیب برابر با ۲۳/۲۵٪، ۲۰/۲۶٪ و ۲۱/۲۴٪، مرگ و میر متناسب به بیماری ایسکمی قلبی به ترتیب برابر ۸۷/۶۲٪، ۷۴/۶۰٪، ۶۲/۴۳٪، مرگ و میر متناسب به بیماری انسدادی مزمن ریه به ترتیب برابر با ۲۰٪، ۱۸٪، ۱۹٪، مرگ و میر متناسب به سرطان ریه به ترتیب ۳۷/۲۵٪، ۴۸/۲۲٪، ۸۱/۲۴٪، مرگ و میر متناسب به آسم در کودکان زیر ۵ سال به ترتیب برابر با ۳۶٪، ۰٪، ۳۵/۱٪ بود. برهان منصوری و همکاران طی سال‌های ۹۵-۱۳۹۴ بر اساس تحلیل خطر متناسب نشان دادند که بیش‌ترین تاثیر ذرات معلق بر افزایش تعداد مرگ و میر متناسب به بیماری‌های قلبی بود که با نتایج مطالعه حاضر

هم‌خوانی داشت^{۳۵}. علی‌عبارت‌نژاد و همکاران در مطالعه خود در اصفهان نتیجه گرفتند که حدود ۴۴/۳ درصد از کل مرگ و میر سالانه ناشی از بیماری‌های قلبی عروقی و ۹/۵۵ درصد از آن به دلیل بیماری‌های تنفسی مربوط به مواجهه با PM_{10} است. به عبارت دیگر، مواجهه افراد با PM_{10} و $PM_{2.5}$ باعث افزایش غلظت‌های بالاتر از حد استاندارد WHO باعث افزایش چشمگیر میزان مرگ و میر شده است^{۳۶}. در مطالعه انجام شده در چین نیز $PM_{2.5}$ عامل ۴۰/۳٪ کل مرگ‌های ناشی از سکته مغزی، ۳۳/۱٪ مرگ‌های ناشی از عفونت حاد تنفسی تحتانی (> ۵ سالگی)، ۲۶/۸٪ مرگ‌های ناشی از بیماری‌های ایسکمیک قلب (IHD)، ۲۳/۹٪ مرگ‌های ناشی از LC، ۳۰/۲٪ بیماری انسدادی مزمن ریوی (COPD) و ۱۵/۵ درصد مرگ و میر ناشی از همه علل بود^{۳۷} در تهران طی سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ $PM_{2.5}$ به ترتیب عامل ۱۵/۶ درصد و ۱۳/۵ درصد از کل مرگ و میر در بزرگسالان بود. در سال ۱۳۹۷، ۲۸/۸ درصد از کل مرگ‌های ناشی از IHD، ۱۵/۲ درصد از سکته مغزی، ۲۰/۶ درصد از COPD و ۲۳/۱ درصد از سرطان ریه متناسب به $PM_{2.5}$ هوای آزاد تهران بود^{۳۸}. در اهواز طی سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۹۱ تعداد کل مرگ ناشی از بیماری‌های قلبی عروقی متناسب به ذرات معلق به ترتیب برابر ۷۱۴، ۸۹۸ و ۱۰۵۵ نفر بوده است^{۳۹}. در مطالعه‌ای در بین هشت شهر صنعتی مورد بررسی، اهواز بیش‌ترین موارد مرگ متناسب به $PM_{2.5}$ را داشته است و در اصفهان و شیراز تعداد کل مرگ متناسب به $PM_{2.5}$ به ترتیب حدود ۵۸۵ و ۴۵۴ مورد بود که حدود ۵/۴۲٪ مرگ‌ها را به خود اختصاص داده است^{۴۰}.

نتایج تحلیل رگرسیون پواسون جم نشان داد که بین $PM_{2.5}$ و میزان مرگ و میر کلی ارتباط آماری معنی‌داری وجود دارد به طوری که به ازای هر ۱۰ میکروگرم افزایش در $PM_{2.5}$ ۱/۰۶ برابر احتمال مرگ افزایش می‌یابد اما چنین ارتباط معنی‌داری بین میزان مرگ و میر کلی و PM_{10} مشاهده نشد. نتایج مطالعات مختلفی در ایران و جهان تاییدکننده یافته‌های

تنفسی تحتانی ($R = 0/373$) و عفونت حاد دستگاه تنفسی فوقانی ($R = 0/839$) مشاهده شد ۷۷. یافته‌های مطالعه دل انگیزان و همکاران در سال ۹۰ کرمانشاه نشان داد که با افزایش ۱ درصد آلودگی هوای ناشی از پدیده ریزگرد، حدود ۵/۰ درصد بستری بیماران تنفسی، حدود ۱ درصد بستری بیماران قلبی و حدود ۳/۰ درصد مرگ بیماران قلبی افزایش می‌یابد ۴۰ در اصفهان نیز با افزایش ۱۰ میکروگرم بر مترمکعب بر مقدار آلاینده‌ها، مقدار خطر نسبی برای افزایش کل مرگ و میر ناشی از PM_{10} و $PM_{2.5}$ ، ۸/۰ و ۵/۰ بود و افزایش ۱۰ میکروگرم بر مترمکعب در غلظت PM_{10} باعث افزایش خطر نسبی و مرگ و میر کلی به ترتیب ۷۴/۰ و ۲۴/۵ شد ۳۲.

نتیجه‌گیری

با توجه به محاسبه شاخص کیفیت هوا در سوسنگرد و در نظر گرفتن استانداردهای ملی و سازمان جهانی بهداشت مشاهده می‌گردد که وضعیت کیفیت بهداشتی هوای این شهر در وضعیت بسیار نامناسبی قرار داشته و از نظر حفظ سلامتی افراد جامعه به ویژه افراد حساس مثل کودکان، افراد مسن و بیماران با مشکلات تنفسی و قلبی عروقی از کیفیت مطلوبی برخوردار نمی‌باشد. در مطالعه ما ۱۷۸ روز گرد و غباری از سه سال مطالعه وجود دارد که شدیدترین روز غباری در سال ۱۳۹۵ رخ داده است. بر اساس نتایج مطالعه هر فرد سوسنگردی تقریباً در تمام روزهای سال بیش از استانداردهای WHO و ملی در معرض غلظت PM_{10} و $PM_{2.5}$ قرار داشت. نتایج نشانگر اثرات بهداشتی متناسب به $PM_{2.5}$ شامل مرگ به همه دلایل، مرگ‌های قلبی-عروقی، تنفسی در شهر سوسنگرد بود که حاکی از افزایش آلاینده‌های مذکور و آلودگی هوای ناشی از آنها در هوای شهر سوسنگرد است. بنابراین نیازمند توجه هر چه بیشتر مسئولین و متخصصین امر جهت کنترل آلودگی هوا می‌باشد. سیاست‌گذاران، مسئولین اجرائی، متخصصین و کارشناسان امر، علاوه بر برنامه‌ریزی مناسب جهت کنترل

مطالعه ما بودند. مطالعات ACS (انجمن سرطان آمریکا) و دانشگاه هاروارد، تحقیقات بزرگ کوهورت با حدود ۵۰۰،۰۰۰ و ۸۱۱۱ بزرگسال به ترتیب برای مدت ۲۶ و ۱۵ سال پیگیری کردند و میزان مرگ و میر ناشی از مواجهه با $PM_{2.5}$ پس از کنترل سن، جنسیت، سطح تحصیلات، رژیم غذایی، شاخص توده بدن، سیگار کشیدن و مواجهه شغلی بررسی کردند، مطابق با نتایج مطالعه ما هر دو مطالعه به این نتیجه رسیدند که $PM_{2.5}$ با مرگ و میر روزانه، به ویژه در افراد مسن، رابطه مثبت دارد ^{۱۲۰ و ۱۲۱} Stieb). و همکاران ۴۰۰،۰۰۰ ویزیت خدمات اورژانس در ۱۴ بیمارستان در هفت شهر مختلف بین ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ را ارزیابی کرده و سطوح CO ، SO_2 ، NO_2 ، PM_{10} و $PM_{2.5}$ را بررسی کردند. در این مطالعه مشخص شد که سطوح PM_{10} و $PM_{2.5}$ با حملات آسم مرتبط است ^{۱۱۶}. نتایج متاآنالیز ۴۲ مطالعه نشان داد که افزایش ۱۰ میکروگرم بر مترمکعب مواجهه طولانی مدت با $PM_{2.5}$ با افزایش ۲۳ درصدی مرگ و میر IHD، ۲۴ درصد مرگ و میر عروقی مغزی، ۱۳ درصد سکته مغزی و ۸٪ بروز انفارکتوس قلبی ارتباط دارد ^{۸۰}. در مطالعه بار جهانی بیماری‌ها (GBD) در سال ۲۰۱۵، $PM_{2.5}$ با ۴/۲ میلیون مرگ و ۱۰۳/۱ میلیون از سال‌های زندگی از دست رفته به دلیل ناتوانی (DALY) رتبه پنجم مرگ و میر را به خود اختصاص داد که ۷/۶ درصد از کل مرگ‌های جهانی و ۴/۲ درصد از DALY‌های جهانی را نشان می‌دهد ^{۱۸}. نتایج پژوهش Wang و همکاران در سال ۲۰۰۸-۲۰۰۰ در شهر تایپه نشان داد که افزایش PM_{10} از ۱۰ به ۵۰ میکروگرم در مترمکعب باعث افزایش ۱/۱۰ درصد مرگ و میر و افزایش $PM_{2.5}$ از ۵ به ۳۰ میکروگرم باعث افزایش ۱/۲۱ درصد مرگ و میر ناشی از فشار خون در سالمندان می‌شود ^{۳۹} Al-Hemoud). و همکاران در سال ۲۰۱۸ از روش همبستگی پیرسون و اسپیرمن برای شناسایی ارتباط گردوغبار و بیماری‌های قلبی ریوی در کویت استفاده کردند. براساس نتایج به دست آمده رابطه مثبت و معنی‌داری بین افزایش ریزگردها و بیماری آسم ($R = 0/299$)، عفونت حاد دستگاه

این مقاله بخشی از پایان‌نامه تحت عنوان بررسی تغییرات غلظت ذرات معلق هوای آزاد شهر سوسنگرد براساس شاخص AQI و برآورد اثرات بهداشتی منتسب به آن‌ها طی سال‌های ۹۵-۱۳۹۳ است که با حمایت معاونت پژوهشی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز و مرکز تحقیقات و فناوری‌های زیست محیطی جندی شاپور اهواز، در قالب طرح پژوهشی به شماره APRD-9707 اجرا شده است. همچنین نویسندگان این مقاله مراتب تشکر و قدردانی خود را از مجموعه دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی اهواز و مرکز بهداشت شهرستان دشت آزادگان اعلام می‌نمایند.

آلودگی هوا و مقابله با پدیده‌هایی از قبیل هجوم ریزگردها از غرب و جنوب کشور، بایستی در جهت آموزش، آگاه‌سازی و فرهنگ‌سازی مردم نیز اقدامات علمی و کاربردی مناسبی انجام دهند.

ملاحظات اخلاقی

نویسندگان کلیه نکات اخلاقی شامل عدم سرقت ادبی، انتشار دوگانه، تحریف داده‌ها و داده‌سازی را در این مقاله رعایت کرده‌اند. کد اخلاق IR.AJUMS.REC.1397.760 است.

تشکر و قدردانی

References

1. Landrigan PJ, Fuller R, Acosta NJ, et al. The Lancet Commission on pollution and health. *The Lancet* 2018;391(10119): 462-512.
2. Smith RL, Davis JM, Sacks J, et al. Regression models for air pollution and daily mortality: analysis of data from Birmingham, Alabama. *Environmetrics: The official journal of the International Environmetrics Society* 2000;11(6): 719-43.
3. Brook RD, Franklin B, Cascio W, et al. Air pollution and cardiovascular disease: a statement for healthcare professionals from the Expert Panel on Population and Prevention Science of the American Heart Association. *Circulation* 2004;109(21): 2655-71.
4. Maleki H, Sorooshian A, Goudarzi G, et al. Air pollution prediction by using an artificial neural network model. *Clean Technol Environ Policy* 2019;21(6): 1341-52.
5. Geravandi S, Goudarzi G, Yari AR, et al. An estimation of COPD cases and respiratory mortality related to ground-level ozone in the metropolitan Ahvaz during 2011. *Archives of Hygiene Sciences* 2016;5(1): 15-21. (in Persian).
6. Eskandari Z, Maleki H, Neisi A, et al. Temporal fluctuations of $PM_{2.5}$ and PM_{10} , population exposure, and their health impacts in Dezful city, Iran. *J Environ Health Sci Eng* 2020;18(2): 723-31.
7. Rad HD, Assarehzadegan M-A, Goudarzi G, et al. Do *Conocarpus erectus* airborne pollen grains exacerbate autumnal thunderstorm asthma attacks in Ahvaz, Iran? *Atmos Environ* 2019;213: 311-25.
8. Radmanesh E, Maleki H, Goudarzi G, et al. Cerebral ischemic attack, epilepsy and hospital admitted patients with types of headaches attributed to PM_{10} mass concentration in Abadan, Iran. *Aeolian Res* 2019;41: 100541.
9. Burnett R, Chen H, Szyszkowicz M, et al. Global estimates of mortality associated with long-term exposure to outdoor fine particulate matter. *Proc Natl Acad Sci* 2018;115(38): 9592-7.
10. Naddafi K, Hassanvand M, Faridi S. Review of studies on air quality status and its health effects in Iran. *Iranian Journal of Health and Environment*. 2019;12(1):151-72. (in Persian).
11. Mesbahzadeh T, Alipour N. Evaluation of drought impact on Frequency of dust phenomenon occurrence by SPI, PNI and ZSI indexes. *J Renge Watershed Manag. Res* 2018;71(2): 505-15. (in Persian).
12. Reed L, Nugent K. The health effects of dust storms in the Southwest United States. *The Southwest Respiratory and Critical Care Chronicles* 2018;6(22): 42-6.
13. Faridi S, Niazi S, Yousefian F, et al. Spatial homogeneity and heterogeneity of ambient air pollutants in Tehran. *Sci Total Environ* 2019;697: 134123.
14. Goudarzi G, Shirmardi M, Naimabadi A, et al. Chemical and organic characteristics of $PM_{2.5}$ particles and their in-vitro cytotoxic effects on lung cells: The Middle East dust storms in Ahvaz, Iran. *Sci Total Environ* 2019;655: 434-45.
15. Goudarzi G, Sorooshian A, Maleki H. Local and Long-range transport dust storms over the city of Ahvaz: a survey based on spatiotemporal and geometrical properties. *Pure Appl Geophys* 2020: 1-19.
16. Neisi A, Vosoughi M, Idani E, et al. Comparison of normal and dusty day impacts on fractional exhaled nitric oxide

- and lung function in healthy children in Ahvaz, Iran. *Environ Sci Pollut Res* 2017;24(13): 12360-71.
17. Yousefian F, Faridi S, Azimi F, et al. Temporal variations of ambient air pollutants and meteorological influences on their concentrations in Tehran during 2012–2017. *Sci Rep* 2020;10(1): 1-11.
 18. Nourizadeh H, H B. Investigating the relationship of dust concentration with surface moisture and particle size distribution of soil using a portable wind erosion simulator: A case study of the west regions of Khuzestan province. *The Journal of Geographical Research on Desert Areas* 2015;3(1): 183-67. [In Persian].
 19. Arami SA, Ownegh M, MohammadianBehbahani A, et al. The analysis of dust hazard studies in southwest region of Iran in 22 years (1996-2017). *Journal of Spatial Analysis Environmental Hazards* 2018;5(1): 39-66. [In Persian].
 20. Cohen AJ, Ross Anderson H, Ostro B, et al. The global burden of disease due to outdoor air pollution. *J Toxicol Environ Health - A* 2005;68(13-14): 1301-7.
 21. Hedayatzadeh F, Ildoromi A, Hassanzadeh N. Analysis of air quality based on particulate matter (PM2.5 and PM10) by using two methods USEPA-AQI and IND-AQI and EF Factor in Ahvaz city in 2016 and 2017. *Iran J Environ Health Sci Eng* 2020;0(0): 57-75. [In Persian].
 22. Goudarzi G, Geravandi S, Saeidimehr S, et al. Estimation of health effects for PM10 exposure using of Air Q model in Ahvaz City during 2009. *ijhe* 2015, 8(1):117-126. [In Persian].
 23. Gharehchahi E, Mahvi AH, Amini H, et al. Health impact assessment of air pollution in Shiraz, Iran: a two-part study. *J Environ Health Sci Eng* 2013;11(1): 1-8.
 24. Nourmoradi H, Goudarzi G, Daryanoosh SM, et al. Health impacts of particulate matter in air using AirQ model in Khorramabad city, Iran. *J Basic Res* 2015;2(2): 44-52.
 25. Barzeghar V, Gholampour A, Hassanvand MS. Spatiotemporal trend of ambient air particulate matter with aerodynamic diameter less than 2.5 and 10 μm and ozone in Tabriz city, Iran, during 2006–2017. *Iranian Journal of Health and Environment* 2021;14(2): 261-84. [In Persian].
 26. Gurjar B, Jain A, Sharma A, et al. Human health risks in megacities due to air pollution. *Atmos Environ* 2010;44(36): 4606-13.
 27. Fattore E, Paiano V, Borgini A, et al. Human health risk in relation to air quality in two municipalities in an industrialized area of Northern Italy. *Environ Res* 2011;111(8): 1321-7.
 28. Shahsavani A, Naddafi K, Haghhighifard NJ, et al. The evaluation of PM10, PM2.5, and PM1 concentrations during the Middle Eastern Dust (MED) events in Ahvaz, Iran, from april through september 2010. *J Arid Environ* 2012;77: 72-83.
 29. Gholampour A, Nabizadeh R, Naseri S, et al. Exposure and health impacts of outdoor particulate matter in two urban and industrialized area of Tabriz, Iran. *J Environ Health Sci Eng* 2014;12(1): 1-10.
 30. Kamani H, Hassanvand MS, Khammari A, Haghghat S. Trend of ambient air particulate matter with aerodynamic diameter of 2.5 μm and smaller in Zahedan city in 2018-2019. *Iranian Journal of Health and Environment* 2021;13(4): 639-52. [In Persian].
 31. Huang W, Long E, Wang J, et al. Characterizing spatial distribution and temporal variation of PM10 and PM2.5 mass concentrations in an urban area of Southwest China. *Atmos Pollut Res* 2015;6(5): 842-8.
 32. Abdollahnejad A, Jafari N, Mohammadi A, et al. Cardiovascular, respiratory, and total mortality ascribed to PM10 and PM2.5 exposure in Isfahan, Iran. *J Educ Health Promot.* 2017;6.
 33. Kermani M, Dowlati M, Fallah Jokandan S, et al. Study of Air Quality Health Index and its Application in Seven Cities of Iran in 2011. *Journal of Arak University of Medical Sciences* 2017;19(12): 78-88. [In Persian].
 34. Mokhtari M, Hajizadeh Y, Mohammadi A, et al. Ambient variations of benzene and toluene in Yazd, Iran, using geographic information system. *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences* 2016;26(138): 131-9. [In Persian].
 35. Mansouri B, Azadi N, Mohammadi A, et al. Assessment of air quality in Sanandaj City and its association with cardiovascular-respiratory diseases, and preterm birth in 2015-16. *Sci J Kurdistan Univ Medical Sci* 2018;23(4): 1-13. [In Persian].
 36. Bayat R, Ashrafi K, Shafiepour Motlagh M, et al. Estimation of Tehran's particulate matter 2.5 micrometers or less in diameter (PM2.5) health effects, using BenMAP-CE. *Iranian Journal of Health and Environment* 2019;12(3): 365-82. [In Persian].
 37. Geravandi S, Goudarzi G, Salmanzadeh S, et al. Determination of cardiovascular deaths and hospital admissions due to respiratory disease for particulate matter less than 10 microns exposure in Ahvaz city during 2010-2012. *Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences* 2016;14(10): 853-64. [In Persian].
 38. Kermani M, Aghaei M, Gholami M, et al. Estimation of mortality attributed to PM2.5 and CO exposure in eight industrialized cities of Iran during 2011. *Iran occupational health* 2016;13(4): 49-61. [In Persian].
 39. Wang Y-C, Lin Y-K. Mortality associated with particulate concentration and Asian dust storms in Metropolitan Taipei. *Atmos Environ* 2015;117: 32-40.
 40. Delangizan S, Jafari Motlagh Z. Dust Phenomenon Affects on Cardiovascular and Respiratory Hospitalizations and Mortality “A Case Study in Kermanshah, during March-September 2010-2011. *Iranian Journal of Health and Environment* 2013;6(1): 65-76. [In Persian]

Evaluation of Suspended Particles Concentration (PM_{2.5} and PM₁₀) and its Relationship with Death Rate Due to Cardiovascular and Respiratory Diseases 2014-2017, in Susangard City, Khuzestan Province, Iran

Neisi Abdolkazem¹, Goudarzi Gholamreza², Ahmadi AngaliKambiz³, Nejat Seyed Hamid^{*4}

^{1,2} Associate Professor, Environmental Health Department, School of Public Health, Air Pollution and Respiratory Diseases Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

³ Associate Professor, Biostatistics and Epidemiology Department, School of Public Health, Air Pollution and Respiratory Diseases Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

⁴ Corresponding Author, Environmental Health Department, School of Public Health, Air Pollution and Respiratory Diseases Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

*E-mail: mosavih48@gmail.com

Received: 17 February, 2022; Accepted: 7 May, 2022

ABSTRACT

Background: Air pollution is an important environmental issue due to its proven serious impacts on human health. The purpose of this study was to investigate the concentration of suspended particles (PM_{2.5} and PM₁₀) and its relationship with the rate of death due to cardiovascular and respiratory diseases in Susangard during 2014-2016.

Methods: This study was performed cross-sectional to assess health impacts of PM_{2.5} and PM₁₀ by using Air Q software.

Results: The results showed that the highest annual average concentration was of PM_{2.5} and PM₁₀ in 2016, which consisted of 58.07 and 356.89 µg/m³, respectively. The highest and lowest average concentration of PM_{2.5} was observed in April and December, respectively, and the highest and lowest average concentration of PM₁₀ in July and November. Daily analysis showed that there was 178 dusty out of three years of the study, the most severe dust day occurred in 2016. Percentage of overall mortality attributed to PM_{2.5} in people over 30 years of age according to the estimate of the average relative risk in 2014-16 equal to 25.23%, 20.6% and 24.21%, The mortality attributed to ischemic heart disease was 62.87%, 60.74% and 43.62%, respectively.

Conclusion: The results indicate that the health effects attributed to PM_{2.5} included mortality for all-causes, cardiovascular and respiratory deaths in the city of Susangard, which requires more attention from officials and specialists to control air pollution.

Keywords: Air pollution, AirQ software, Susangard, PM_{2.5} and PM₁₀